Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

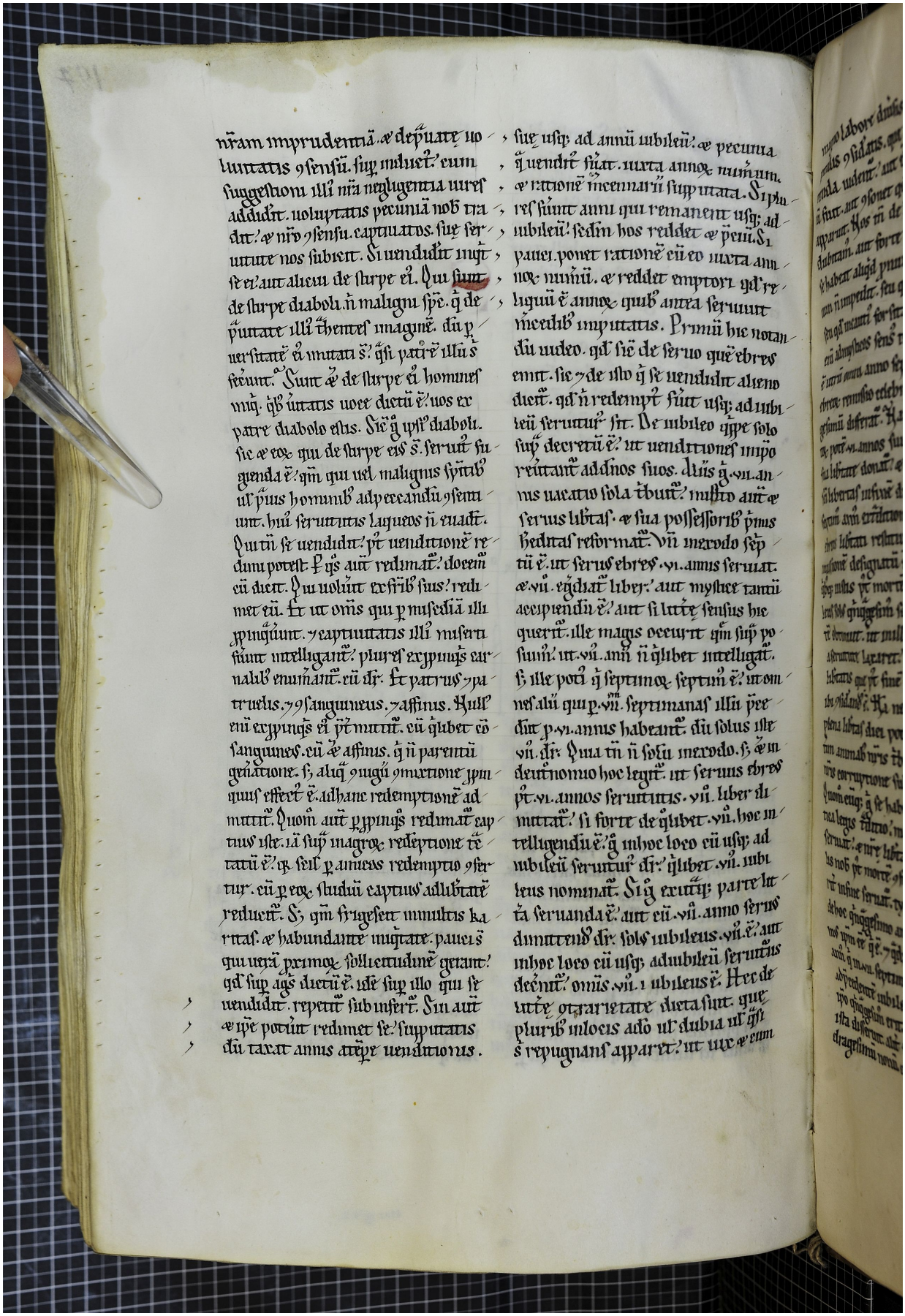

nr̃am imprudentiã. ⁊ depũtatę uo
luntatis ⁊ sensũ. sup̃ inluet̃. eum
suggestionu illi nr̃a negligentia uires
addidit. uoluptatis pecuniã nob̃ tra
dit. ⁊ nr̃o ⁊ sensu. captiuatos. suę ser
uitute nos subiecit. Si uendidit mult̃
se et aut aliquem de stirpe eĩ. Qui sunt
de stirpe diabolu. n̄ malignu spe. q̃ de
p̃uitate illi t̃ientes imaginẽ. diu p
uersitatẽ ẽ mutati s̄. q̃si patrẽ illu s
ferunt. Sunt ⁊ de stirpe eĩ homines
mũ. qb̃ ũitatis uoce dictũ ẽ. uos ex
patre diabolo estis. Sicũ g ipsi diabolu.
sic ⁊ eos qui de stirpe eis s̄. seruit su
gienda ẽ. qm̃ qui uel malignus spũtib̃
ul p̃uus hominib̃ adpeccandũ ⁊ seruiu
unt. huĩ seruitutis laqueos n̄ euadit.
Qui ũ se uendidit. pt̃ uenditionẽ re
dimi potest. Eqs aut̃ redimat̃. doceã
eũ dicit. Qui uolunt ex fr̃ib̃ suis. redi
met eũ. Et ut omis qui p miseriã illi
ipiũgũnt. ⁊ captiuitatis illi miseri
sunt intelligant̃. plures ex ipsis car
nalib̃ enumerant̃. eũ dr̃. Et patrus ⁊ pa
truelis. ⁊ ⁊ sanguineus. ⁊ affinis. Hull̃
eũ exipsis eĩ pt̃ mittit̃. eũ q̃libet eo
sanguineus. eũ ⁊ affinis. q̃ n̄ parentũ
generatione. s̄. aliq̃ ⁊ iugũ ⁊ mutatione ipm
quus effect̃ ẽ. ad hanc redemptionẽ ad
mittit̃. Quom̃ aut̃ ipsi ipsis redimat̃ cap
tiuus iste. iã sup̃ magnos redeptione tẽ
tatũ ẽ. q̃ seil̃ p amicos redemptio ⁊ ser
uitus. eũ p eos studiũ captiuus adlibrare
reducit̃. S̄; qm̃ frigescit multitudo ka
ritas. ⁊ habundante iuqtate. paucis s̄
qui uera primos sollicitudinẽ gerant.
qd̃ sup̃ ags dictũ ẽ. iste sup̃ illo qui se
uenditit. repetit̃ sub inserit̃. Sin aut̃
⁊ ipe potuit redimet se. supputatis
diu taxat annis atq̃ uenditionis.
sue usq; ad annũ iubileũ. ⁊ pecunia
q̃ uendit̃ suat. iuxta annos numũ.
⁊ rationẽ mercenarii supputata. Si plu
res sunt anni qui remanent usq; ad
iubileũ. sedm hos reddet ⁊ pecũ. Si
pauci. ponet rationẽ eũ eo iuxta ann
os numũ. ⁊ reddet emptori qd̃ re
liquũ ẽ annos quib̃ antea seruuit
mercedib̃ imputatis. Primũ hic notan
dũ uideo. qd̃ sicũ de seruo quẽ ebreus
emit. sic ⁊ de illo q̃ se uenditit alieno
dicit̃. qd̃ n̄ redempt̃ fuit usq; ad iubi
leũ seruitur̃ sit. De iubileo qppe solo
sup̃ decretũ ẽ. ut uenditiones impo
ruitant̃ addinos suos. diuis g. vii. an
nis uacatio sola tribuit̃. iustio aut̃ ⁊
seruus libtas. ⁊ sua possessorib̃ pimus
heditas reformat̃. Vñ mercedo sep
tũ ẽ. ut seruus ebreus. vi. annis seruiat.
⁊ vii. egdiat̃ liber. aut mystice tantũ
accipiendũ ẽ. aut si iuxtę sensus hic
querit̃. ille magis occurit qm̃ sup̃ po
suim̃. ut vii. ann̄ n̄ q̃libet intelligat̃.
s̄; ille potĩ q̃ septimos septũ ẽ. ut om
nes alii qui p. vii. septimanas illu pee
dit̃ p. vi. annus habeant̃. diu solus iste
vii. dr̃. Quia tũ n̄ solũ mercedo. s̄; ⁊ in
deuteronomio hoc legit̃. ut seruus ebreus
pt̃. vi. annos seruitutis. vii. liber di
mittat̃. si forte de q̃libet. vii. hoc in
telligendũ ẽ. q̃ in hoc loco eũ usq; ad
iubileũ seruitur̃ dr̃. q̃libet. vii. iubi
leus nominat̃. Si q̃ extitq; parte iu
ta seruanda ẽ. aut eũ. vii. anno seruus
dimittend̃ dr̃. solus iubileus. vii. ẽ. aut
in hoc loco eũ usq; ad iubileũ seruitus
decint̃. omis. vii. iubileus ẽ. Hec de
iuxtę ꝗtrarietate dicta sunt. quę
pluribus in locis ado ut dubia ut q̃si
s̄ repugnans apparet. ut iuxta eum